

Elek apó meséi 2.

(5 nap Erdélyben a Határtalanul program keretében)

1. nap:

Május 5-én reggel a Ranolder téri buszmegállónál gyülekeztünk, szüleink itt búcsúztak el tőlünk, és látszott rajtuk is, hogy izgatottak – akárcsak mi. Az induláskor még nem is gondoltuk végig, hogy milyen hosszú út vár ránk.

Első hosszabb megállónk a Király-hágónál volt, innen gyönyörű kilátás nyílt az erdélyi tájra. Sajnos az eső szinte egész nap esett, a körösfői kirakodóvásárban is csak néhány árus nyitott ki, így mi is csak néhány pillantást vetettünk rá a buszból.

Este 7 óra körül érkeztünk meg Gyergyószárhegyre, itt volt az első két éjszaka a szállásunk. Vacsora után fáradtan foglaltuk el szobáinkat, mindenki igyekezett kikapni az út fáradalmait.

2. nap:

A bőséges reggeli után indultunk a Békás-szoroshoz. A buszból kiszállva gyalog mentünk végig a gyönyörű, szinte égbenyúló sziklák között. Ez volt az egyik leglátványosabb természeti képződmény a kirándulás alatt. Az ottani árusoknál néhány apró ajándékot is sikerült vásárolni. Rövid buszozás után megcsodálhattuk a híres Gyilkos-tavat, itt megkóstolhattuk a finom kürtös kalácsot is.

A következő megállónk Gyergyóremete volt, ahol Nagy Józsi bácsi volt az idegenvezetőnk. A házi csokoládégyár udvarán mondták el a legfontosabb tudnivalókat a gyárról, és kóstolót is kaptunk a termékekből, illetve az üzem boltjában vásárolhattunk is. Meglátogattuk a csutakfalvi tájházat, a Templom téri kilátót és az I. világháborús hősi emlékművet.

Eszenyőn felkerestük a vízi malmokat és az utolsó molnársszonyt, Góga Rózsika nénit, aki nagyon kedves volt, még a szövés rejtelseibe is bevezetett minket.

A szálláson igazi hangulatot teremtett a Kotorzsa néptáncegyüttes. Zenés-táncos mulatságon vettünk részt a helyi gyermekotthon lakóival, a diákok és a tanárok együtt táncoltak, nagyon élvezte mindenki. A tánc mulatság után beszélgettünk az otthon lakóival, megismertük mindennapjaikat, életüket, illetve mi is meséltünk nekik magunkról, az iskolánkról.

3. nap:

Az első program Madéfalván volt, ahol az 1764-es vérengzés áldozatairól megemlékezve helyeztünk el koszorút. Ezután a csíksomlyói kegytemplomban megnéztük a csodatevő Mária-szobrot, majd a Barátok-

feredőjénél megkóstoltuk a borvízforrás vizét is – érdekes volt. A Jézus-hágón feljutottunk a Salvator-kápolnához, innen szép kilátás nyílt a Csíki-medencére.

Továbbutazva – a buszból néhányan igazi medvéket is láttak – a Mohos-tőzezláp és a Szent Anna-tó következett. Az előbbi egy tőzeggel borított tó, amelynek a tetején kisebb fák, bokrok, virágos növények (pl.: számooca) élnek. A helyi túravezető még azt is megmutatta, hogy milyen ingoványos a felszíne. Innen szerpentine gyalogút vezetett le a Szt. Anna-tóig, ahol ismét rendesen megeredt az eső, így csak keveset tudtunk időzni ennél a lenyűgöző természeti képződményt.

A szakadó eső miatt sajnos nem tudtuk megnézni a Büdös-barlangot.

Kissé ázottan és fáradtan érkeztünk a felsőcernátoni Malomkert Fogadóba, a szálláshelyünkre.

4. nap:

Ezen a napon először az alsócernátoni Haszman Pál Múzeumba (Skanzenbe) látogattunk, ahol a népi építészet, kultúra és mindennapok kiállított tárgyait, emlékeit tekintettük meg.

Ezután Kisbaconba, Benedek Elek szülőhelyére érkeztünk, ahol találkoztunk az író dédunokájának – Bíró Enikő néninek – a férjével, aki végig vezetett minket a szülőházon és közben érdekes történeteket mesélt Benedek apóról.

Innen egy kis városnézésre Székelyudvarhelyre mentünk, itt volt egy kis szabadidőnk és vásárolhattunk is, illetve meghallgattuk a templom harangját is.

Tiszteletünket tettük Orbán Balázs síremlékénél, ahol közösen imádkoztunk, majd Farkaslakán Tamási Áronra emlékeztünk koszorúzással. Itt – az ismét eleredő eső ellenére – végre sikerült vásárolni népművészeti termékeket is a helyi kereskedőknél.

Este megérkeztünk utolsó szálláshelyünkre a székelyszentkirályi Sziklakert Panzióba.

5. nap:

Az utolsó nap reggelén – az ismét bőséges reggeli után – a Tordai Sóbányába vezetett utunk. Nagyon érdekes volt látni, hogy minden fal sóból van, a kíváncsiak még meg is nyalhatták. Sok-sok lépcsőn jutottunk le a bánya mélyére, itt óriáskerék, minigolf pálya, masszázsszékek sőt egy kis tó is volt, amin lehetett csónakázni. Idegenvezetőnknek köszönhetően megismertük a bánya kialakulásának történetét, mindennapi munkáját, és néhány hangos kiáltással a visszhangot is kipróbálhattuk.

Hazafelé már mindenki fáradt volt, sokan el is aludtak a buszon. Este 10 óra körül érkeztünk haza Veszprémbe, ahol szüleink, testvéreink már nagyon vártak minket.

Maradandó élményekkel gazdagodva tértünk haza. Boldogok és hálásak vagyunk, hogy eljutottunk Erdélybe, gyönyörű természeti képződményeket csodálhattunk meg, felkereshettük a kulturális és történelmi emlékhelyeket, bepillanthattunk az ott élő emberek mindennapjaiba, akik a mai napig féltve őrzik a magyar hagyományokat és kultúrát.

Az öt nap alatt még jobban összekovácsolódott az osztály.